

Njen duh je hodil v misli parkih
in poleg čaš ognjenožarkih
je dolge dneve snivala
in si obraz zakrivala, i. t. d.

Kako hodi duh v „parkih misli“? kakšne
so one „ognjenožarke čaše“, ob katerih se
„snivajo dolgi dnevi“? To so pač bombastične
besede; a samo besede! Za poizkušnjo denimo
castitim bravcem tu sem še drugo Vašo „pe-
sem“ — „Gazelica“:

Oj pozdravljen, solčnojasen dan,
anglec zlati iz nebes poslan!
Venček se krog kodrov lesketa
iz blestečih žarkov je nabran.
Stresaj, ljubček, svilnate lase
in nastiljaj z biseri ravan,
da jih nekaj zase bom nabral,
jih dejal na svojo levo stran,
jih dejal na težko si srce,
da kot noč odpluje vran teman.

To Vam je poezija! Besede blesteče in
svilnate in biserne, ki pa dejane „na levo
stran“, bogve, če bodo komu odgnale iz srca
„temnega vrana“, ki naj „odpluje“ kot noč!
Težko je morda Vaše srce — a težke so
tudi njegove misli — ne — težke so Vaše
besede! Ali bo vseh bravcem, če jim zapi-
šemo še Vaš „Sonet“?

Na pesek mirno vlegle so cipresne
se sence in opojno diha vrt
in vodomēt šumi in luč nebesne
kraljice stkala je čaroben prt.

Postave sem hrumevajo prelestne
čeddalje bolj in dvor jim je odprt
in lijejo v vinograde obcestne
in strun glas vije se ob stebelu trt.

Naenkrat: tiše, tiše to vrvenje,
pogledi vodené in gostov manj
se gnete okrog vaz razcvelih sanj

in tamkaj bela pot — o Bog, trpljenje!
— tam jih sprejema dolga bela pot
in jaz sem sam in pal palač je svod. —

Ste li razumeli te „krog vaz razcvele
sanje“? Človeku se zdi, da je v deveti deželi,
kjer „prelestne postave hrumevajo“ in se
„strune glas vije ob stebelu trt!“ „Pogledi vo-
dené“ — a vodené tudi besede in misli, in bati
se je, da odnese voda vso to poetično fanta-
zijo! Prosim Vas lepo, porabite vendar bolj
svoj dar, kar Vam ga je Bog dal! Najprvo pa-
metno mislite in svoje misli razberite; potem
šele uglasite strune ne, ob stebelu trt, ampak
bolj naravne, da bomo mogli mi, ki še ne
slišimo rasti trave i. dr. umevati, kaj čuti
Vaše srce in kaj hoče povedati Vaš jezik!

M. B.

Naznanila.

Družba sv. Mohorja

uljudno vabi vse drage Slovence in Slovenke,
da se v tem prvem letu novega stoletja, ki
je zaeno petdeseto njenega delo-
vanja, kar najmnóžneje zberó pod njeno za-
stavo. Književni dar, ki se udom pri-
pravlja in deloma v družbeni tiskarni že
pridno tiska, je za leto 1901. tale:

1. *Zgodbe sv. pisma*. VIII. snopič. Spisal
dr. Iv. Ev. Krek. — 2. *Pamet in vera*.
Slovenskemu narodu v potrditev svete vere.
Prvi zvezek. Spisal župnik I. M. Seiger-
schmied. — 3. *Umni kletar*. Spisal učitelj
A. Kosi. — 4. *Za srečo*. Povest (12 pol).
Spisal Fr. Malograjski. — 5. *Slovenske*
večernice. 53. zvezek. — 6. *Koledar za*
l. 1902.

Nabiralne pole naj čč. gg. poverjeniki
družbe z denarjem vred določijo odboru
do dné 5. marca.

„Krščansko-socialna zveza“

v Ljubljani začne izdajati obširno delo: *Soci-
alizem*. Spisal dr. I. Ev. Krek. Gospod pisatelj
bode uredil in izpopolnil tvarino, katero je
priobčeval v našem listu od leta 1896. dalje
pod naslovom „Socialni pomenki“. Delo
bode izhajalo v snopičih po 15 kr. Vsak
meseč izide vsaj po en snopič. Knjiga bo
najmanj v enem letu gotova. — To važno
podjetje toplo priporočamo. — Naročnike
sprejema č. gosp. Luka Smolnikar, stolni
vikar v Ljubljani.

Lastništvo in upravnishтво *„Dom in Sveta“*

odgovarja na razna vprašanja gledé I. Bo-
načevih izvornih platnic, da se iste pri
imenovanem bukvozezu še dobé za vse let-
nike, in sicer v ognjeno-česnjavordeči, havana-
rjavi in azurno-modri barvi. — Cena je v
Ljubljani 1 K 40 v, po pošti 1 K 60 v.

Listnica uredništva — Gčna. *Mira*. Le pošljite — prosimo! Obenem nam izvolite naznaniti svoje
pravo ime! — Gčna. *Ksenija*. Hvala! Nekaj priobčimo prihodnjíc. Le pogum! — *Več sotrudnikom*.
Prosimo potrpljenja! Polagoma porazvrstimo v list vse, kar je dobrega.